

ter dette Lønningslovsforslag faar mindre, end han kunde gøre Regning paa, tværtimod, alle de, som faar Lønningstillægene, faar Pension ogsaa af disse.

Hvis det ærede Medlem udover de Oplysninger, jeg her kan give til Ændringsforslagene Nr. 4 og Nr. 13, skulde ønske andre, som jeg maatte kunne fremskaffe mellem anden og tredje Behandling, skal jeg være overmaade villig til at give dem.

Jeg skal slutte med igen at takke Udvalget og udtale min Glæde over, at dette Lovforslag har faaet en enstemmig Tilslutning med de her foreslaaede Ændringer, og udtale Haabet om, at det maa gaa paa lignende Maade i det andet høje Ting.

H. L. Møller: Maa jeg takke den højtærede Minister for de Oplysninger, som Ministeren nu gav med Hensyn til Offers og Accidensers Beregning. Jeg forstaar alligevel ikke, hvordan det vil kunne klares i alle Tilfælde. Efter Lovforslaget skal intet Sognepræsteembede eller residerende Kapellani i en Købstad fra 1. April 1913 blive under 2,000 Kr. aarlig med Lønningstillæg, beregnede som for Embeder i 3die Lønningsklasse. Dermed mener jeg, at Staten paatager sig en Garanti for, at hvert enkelt Sognepræsteembede eller residerende Kapellani i en Købstad for Fremtiden lønnes med mindst 2,000 Kr. om Aaret plus disse i Loven fastsatte Lønningstillæg. Lad os nu tænke os, at i det Øjeblik et saadant Embede er blevet reguleret, er Offer og Accidenser sat til 300 Kr. af de 2,000 Kr. Dersom det saa i Løbet af 2—3—4 Aar viser sig, at dette Beløb af 300 Kr. ikke kommer ind, mener jeg, at Staten, hvis dette Lovforslag bliver Lov, har paataget sig en Forpligtelse til at dække Underskuddet, saa at Præsten alligevel faar sine 2,000 Kr. om Aaret. Ellers indser jeg ikke, at det Ord eller det Løfte, som den eventuelle Lov giver, bliver holdt. Saafremt jeg altsaa har forstaaet det rigtigt, at enhver Præst i Danmark efter 1. April 1913 faar Garanti for en Løn af mindst 2,000 Kr. om Aaret med Lønningstillæg, beregnet efter 3die Lønningsklasse, mener jeg, at Statskassen maa have Forpligtelse til straks at dække det Underskud, der muligvis bliver, altsaa ogsaa det Underskud, der muligvis maa blive ved, at Offer og Accidenser gaar ned under det Beløb, hvortil det er reguleret, og saa mener jeg, at den Fristelse er til Stede hos Menigheden, som jeg før pegede paa.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Det ærede Medlem (H. L. Møller) glemmer stadig, hvad jeg oplyste før, at Lønnen ikke gives i kontante Penge alene, men fremgaar paa forskellig Vis, blandt andet som den Hjemmeindtægt, der er knyttet til Avling. De Betragtninger, det ærede Medlem har gjort nu med Hensyn til Accidenser, kunde ogsaa gøres om Avling. Sæt, Præsten forsømmer sin Avling og i Stedet for at faa noget ud af den har et Underskud paa 3,000 Kr., skal Staten saa ogsaa erstatte ham dette? Det er desværre noget, som ikke blot er tænkeligt, men ogsaa er forekommet i Praksis, at en Præst har styret en Gaard saaledes, at den, i Stedet for at give ham Udbytte, har givet ham Underskud, men Staten skulde dog ikke, fordi Præsten i sin Uforstandighed har røgtet disse Værdier saa daarligt, erstatte ham Tabet. Offer og Accidenser er ogsaa en flydende Bestanddel af Lønnen, som ganske vist nu ved Embedsledighed bliver vurderet til en bestemt Sum, og det har hele Tiden været Forudsætningen, at Præsten maa gaa ind under disse Kaar.

Som jeg altsaa har sagt adskillige Gange, bestaar Lønnen ikke af en fast, samlet, kontant Sum, men den har disse forskellige Bestanddele. Jeg har nu ikke den Tro, som det ærede Medlem har, at der er stor Fare paa Færde i denne Henseende, jeg kan tænke mig, der kan blive en enkelt Præst, for hvem Offer og Accidenser kan gaa ned, men det kan saa have Grunde, som maaske er gyldige. Der har ikke været Tale om, at Statskassen paa noget Punkt skulde træde til for at bøde paa mulige Mangler i disse ejendommelige Indtægter, der hører til et Præsteembede, men det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at der kan tænkes en Nedgang ved et formindsket Accidensoffer, men naar det sættes til Gennemsnittet af, hvad der har været givet i det vedkommende Sogn, og man betænker, at der i de fleste Sognesker en Forøgelse af Befolkningen, er der dog ikke stor Udsigt til det. Det er ogsaa nu en flydende Bestanddel af Lønnen, saa at Præsten ogsaa nu kan miste saa og saa meget deraf i sin Indtægt. Det er ikke noget nyt Moment, der her kommer til.

H. L. Møller: Saaledes som den højtærede Minister har udtrykt Forholdet, betyder Bestemmelsen i Lovforslaget om, at intet Sognepræsteembede eller residerende Kapellani i en Købstad fra 1. April 1913 bliver paa under 2,000 Kr. aarlig med Løn-